

ПАМ'ЯТЬ СЕРЦЯ

Я пам'ятаю, на перерві
Вдивлявся в неї крадькома,
Іскрили від напруги нерви,
Струм пробігав між обома.

Чому мій погляд зупинився
На дівчині отій колись,
Бо образ потім вже не снівся,
І стежки не переплелись?

Увага не сконцентрувалась,
Забувся швидко епізод,
Вона про нього й не дізналась
Й зустрітись не було нагод.

За всі роки й десятиріччя
Згадався він мені лиш раз,
Як на шкільне сорокаріччя
Привів вже невблаганний час.

Дванадцятєро нас зібралось,
Ще дехто обіцяв прийти,
Але комусь щось заважало,
Не вийшло їх і підвезти.

Тим співчували, хто не з нами,

Тих пом'янули, хто помер,
Пройшлись дитячими роками,
Що не забулись дотепер.

Її також хотів побачить,
Почути, як життя пройшло,
І так, між іншим, запитати,
Як їй тоді в ту мить було.

Минулим літом повертався
Додому й звістка крижана
Прийшла, в автобусі дізнався,
На жаль вже відійшла вона.

Байдужо ідемо роками
І дивимось лише вперед,
А пам'ять серця десь із нами
Та й жалить, як бджола за мед.

Дата написання вірша: 2021-01-08